

Beszámoló – Határtalanul pályázat –
Kirándulások Székelyföldön – Krisztus Király Római Katolikus Általános Iskola
Emmausz osztály 7.b
2023/24-es tanév
Pályázati kategória kódja: HAT-KP-1-2023/1-001232
Pályázati kategória megnevezése: Tanulmányi kirándulás hetedikesekeknek
A pályázat címe: Erdélyi kalandok
Támogatás összege: 3.375.270.- Ft
A pályázat célja: diákjaink nemzettudatának fejlesztése, a nemzeti önismeret, a hazaszeretet elmélyítése, Erdély történelmi és kulturális emlékeinek, természeti örökségének, az ott élő magyarok sorsának, életének megismerése, az osztályközösség formálása
Célország: Románia
Résztevő diákok száma: 19 fő
Résztevő felnőtt kísérők száma: 2 fő
Utazás időpontja: 2023.10.09-2023.10.13.
Az utazás időtartama: 5 nap
Megvalósult Magyarország Kormányának támogatásával

Beszámoló a Határtalanul Erdélyben kirándulásunkról

Emmausz osztály

Iskolánk tanulói első alkalommal vehetnek részt a Határtalanul pályázat kapcsán a határainkon túl élő magyarok életének megismerésében, a Kárpát-medence természeti szépségeinek bejárásában. Erdélyben jártunk.

Útnak indult az Emmausz osztály 17+2 tanuló +(2 tanuló 8. osztályos) és 2 tanár, hogy felkeresse TÜNDÉRTORSZÁGOT.

Hetek óta izgatottan készültünk az erdélyi kirándulásunkra. Nagyon korán, hajnali 4 órakor találkoztunk iskolánk közelében, elbúcsúztunk családtagjainktól és elindultunk a busszal.

Csak annyit tudtunk, hogy aznap már Erdélyben alszunk és hogy nagyon hosszú út vár ránk.

Szerencsére út közben sok szép látnivaló volt, több helyen megálltunk – ilyenkor az előkészítő órán az adott látnivalóval kapcsolatban újra hallottunk nem csak idegenvezetőnkől, hanem felkészült diákunktól is egy-egy gondolatot, információt. Gyakran csak ennyit: *tényleg ezt én is mondatam a ppt-mben.* 😊

Országunk határát Ártándnál léptük át. Innen a Partium területén folytattuk utunkat. Először Nagyváradon álltunk meg a Székesegyház közelében. Itt találkoztunk idegenvezetőnkkel, aki a következő 5 napban mindenben segítségünkre volt. Ő mesélt a városról, a barokk székesegyházról, Szent Lászlóról. Szerencsére nyitva volt a Kincstár és sikerült megnéznünk a Szent László ereklyét. Imádkoztunk a székesegyházban, készítettünk képet a Kanonok soron, pihenésképpen sétáltunk a püspöki palota udvarán, kertjében és kipróbáltuk az új játszóteret is.

A jóleső mozgás, pihenő után buszra szálltunk és meg sem álltunk a Király-hágóig. Ez Erdély kapuja. Innét már gyönyörködhattunk a Keleti-Kárpátok csúcsainak látványában.

Erdély területén:

Második hosszabb megállónk Kolozsváron volt. Itt a főteret és a környékének látnivalóit vettük szemügyre. A főtéren rögtön szembe tűnt a földrajzkönyvből jól ismert gótikus stílusú Szent Mihály templom előterében Fadrusz János Mátyás királyt ábrázoló lovasszobrával. Ettől a szobortól egy utcányira áll Mátyás király szülőháza. Érdekességként említette meg az idegenvezető, hogy a szemközti házban pedig Bocskai István erdélyi fejedelem született.

Kolozsváron természetesen a Házsongárdi temetőbe is bementünk. Rövid látogatásunk során mókusokat is láttunk és Dsida Jenő símlékénél hallottunk érdekes információkat az erdélyi íróról. Sétánk során megtekintettük a Farkas utcai református templomot is.

Utána felszálltunk a buszra és elindultunk Székelyszentlélek felé, ahol a szállásunk volt. Kolozsvártól még nagyon hosszú volt az út. Fenyőfák között kanyargott utunk szerpentinben fel a Bucsin tetőre.

Kiseb kavarodás volt mikor a szálláshoz értünk Székelyszentlélekre. Több csoport is közel egy időben érkezett és számunkra nem a főépületben, hanem a szomszédos házakban volt a szállás – külön a fiúk, külön a lányok részére. Kítettük csomagjainkat, majd igyekeztünk a vacsorához. Nagyon hideg este volt és a sok vendég miatt csak a teraszon kaptunk helyet és meleg vacsorát. Nagyon fáradtak voltunk a korai kelés miatt, ezért evés után elfoglaltuk szobáinkat és igyekeztünk mielőbb ágyba kerülni.

A második napi programunkat nagyon vártuk. Reggel a kenyérdagasztás rejtelseibe pillantottunk be, majd bőséges reggeli után a Csíki medence felé vettük az irányt.

Katolikus iskola diákjaiként és mivel sokat hallottunk már osztályfőnökünkől a Csíksomlyói búcsúról, az ottani Csodatévő Mária szobráról, mely Európa legmagasabb hársfából készült Máriaszobra, a XVI. századból. A csodálatos barokk templomban láttuk a fehér rózsát is, amelyet Ferenc pápa ajándékozott a kegyhelynek, a templomban szolgáló ferenceseknek. Bár szűkös volt az idő, de sorba álltunk bent a templomban és mindannyian felmentünk, letérdeltünk a szobor előtt, imádkoztunk szeretteinkért.

A lelki élmény után a Nyerges-tetőn át vezetett utunk tovább. Itt megemlékeztünk az 1848/49-es hősökrol. Érdeklődve olvastuk a kopjafákon található idézeteket, majd elénekeltük a Himnuszt.

Innét a Mohos tőzegláp különleges természeti jeleséget felé vettük az irányt. Hihetetlen csend, és különleges természeti jelenség tanúi lehettünk.

E különleges élmény után gyalog mentünk le az erdőn át a Szent Anna-tóhoz. Csodálatos látvány tárult elénk. Éhesek voltunk, kürtőskalácsot vásároltunk és jóízűen elfogyasztottuk, miközben a csodaszép látványban gyönyörködtünk.

A tó melletti pihenés után gyalog sétáltunk vissza a buszunkhoz. Bár fárasztó volt a séta, de nem tudtunk ellenállni a szalmabáláknak. Nagyon jól játszottunk, szaladgáltunk, fogócskáztunk rajtuk.

Miután szaladgáltunk, nagyokat nevettünk ismét beültünk a buszba és azon drukkoltunk, hogy láthassunk medvét. Csendesen fürkésztek az út melletti bokrokat – eredménnyel. Előbukkant egy medve, melyet a busz ablakán át csendesen figyeltünk, videóztunk és amelynek fényképét egész évben láthattuk az osztály parafatábláján.

Ilyen izgalom után érkeztünk Madéfalvára. Már a buszon meghallgattuk a Madéfalvi veszedelem történetét, megnéztük az emlékművet és beszélgettünk a csángó magyarok eredetéről. A helyi plébános atya családi személyes jóbarátja osztályfőnökünknek, vele is találkozunk az emlékműnél és közösen énekeltük el a pap bácsival a magyar Himnusz. Ezután mindenkinek egy kicsi csokoládét ajándékozott, valamint a főút másik oldalán megtekintettük az új Szent Anna kápolnát. Különleges kialakítása, fényei, színei teljesen elvarázsoltak bennünket.

Erről a különleges kápolnáról még idegenvezetőnk sem tudott, de lelkesen vette fel gyűjteményébe a lehetőséget, hogy más csoportoknak is megmutassa majd.

Az izgalmak nem értek véget erre a napra. Éhesen érkeztünk vissza szálláshelyünkre és mivel elvették a villanyt, telefonjainkkal és műanyag poharak segítségével varázsoltunk rejtelmes hangulatvilágítást. A finom bőséges vacsora után fáradtan feküdtünk le aludni.

A harmadik nap is sok-sok meglepetést tartogatott számunkra. Ezen a napon a szálláshelyünk környékén maradtunk. Először a szomszédos Nyikómalomfalván egy helyi mesterembert látogattunk meg a székykapufaragó műhelyében. Eddig csak felállítva láttunk székykaput, de így betekintheztünk egy remekmű elkészítésének folyamatába. Különleges motívumok szerepe, mondanivalója is érdekes új információ volt mindenkinek. A szerszámokat főként a fiúk nézegették meg közelebbről.

A faműhely után a helyi iskolába mentünk. Meglátogattuk az ott tanuló gyerekeket. A régi iskolaépület mellett épült új iskolájukban voltunk. Lelkesen mutogatták termüket. A tanteremben beszélgettünk és kérdeztük őket. Meséltek a vizsgákról a román nyelv nehézségeiről, arról, hogyan hozza őket reggelente busz a környékbeli falvakból. A beszélgetés végén átadtuk ajándékainkat és elköszöntünk egymástól.

Ezen a napon Farkaslaka is megállóhelyünk volt. Tamási Áron síremlékénét néztük meg a templomkertben. A közelben egy kiállítást is végig néztünk és el-eligondoltunk életének eseményein. Síremléke a Hargitáról származó 8 tonnás bazalttömb. A parkolóban, ahol a buszunk megállt, sok csecsebecsét találtunk. Kaptunk fél órát arra, hogy ajándékokat vásároljunk szeretteinknek.

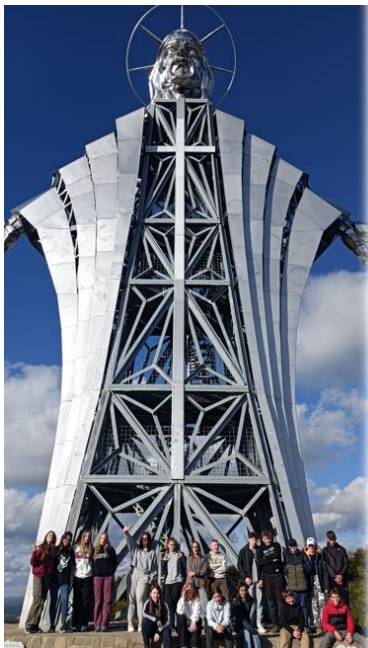

A Sóvidék és Parajd is tartogatott izgalmat. Egy helyi buszra kellett felszállnunk, amely egy sötét alagúton át vitt bennünket a hegy belsejébe. Ezután gyalog 242 lépcsőfokon jutottunk a föld felszíne alatt 150 méterrel mélyebbre. Nagyon sokan voltak ebben a sóbányában, hiszen klímája gyógyító hatású. Hintáztunk, sétáltunk, vásároltunk és a sóból kifaragott kápolnát is megtekintettük. A bánya után a felszínen is megcsodáltuk a sósziklákat a Sósorosban. A természeti jelenségek után az egyetlen sóvágó mester is meglátogattuk.

Sok sóból készült terméket mutatott meg nekünk, fűszerek, ízesített sók, fürdősók voltak a polcokon, melyekből szintén volt lehetőségünk vásárolni és ajándékként hazavinni.

A délután második része még hátra volt és csak annyit tudtunk, hogy osztályfőnökünk meglepetéssel készült mára. El sem tudtuk képzelni mi lehet ez. Egy érdekes járművet láttunk az új szélén. Ebbe ültünk be és indultunk el a közeli Jézus kilátóhoz. Énekeltünk, beszélgettünk sokat nevtünk az út során és a Kilátónál csodálatos látvány tárult elénk. Egyszerűen elkápráztatott bennünket a sok vidám szín, a napsütés és a táj.

Sok képet készítettünk, felmáztunk a kilátóba, majd sötétedéskor hazaindultunk és a finom meleg vacsora után elég gyorsan pihenni tértünk.

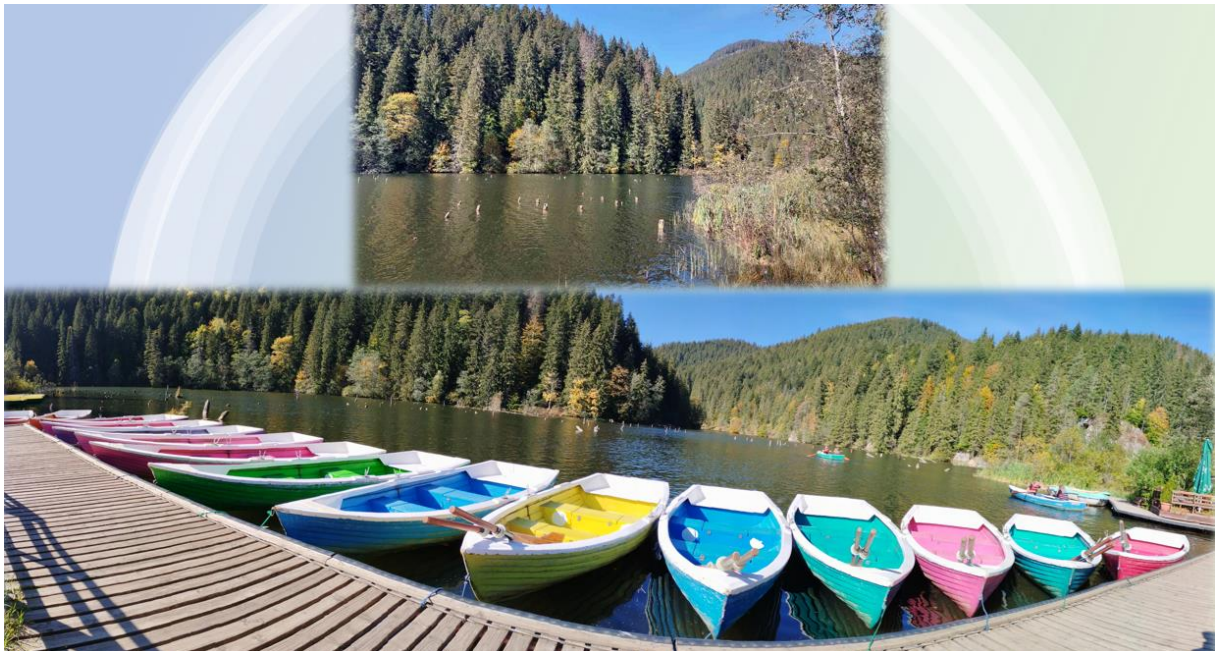
Az utolsó előtti napunkon is koraán keltünk aztán gyorsan buszra pattantunk és először a Zeteváraljai víztározónál álltunk meg. Érdekes látvány volt. Gyergyószentmiklós felé folytattuk utunkat, ahol az Örmény templomot néztük meg. Sajnos a Tarisznyás Márton Múzeum és a Lázár Kastély zárva volt (felújítás miatt), de idegenvezetőnk sokat mesélt az örményekről, Bethlen Fejedelemtől, aki gyermekkorát töltötte ezen a vidéken. Tekerőpatakon megálltunk a helyi sajtgyárnál. Sajtkülönlegességeket kóstoltunk.

Utunk pár óra múlva a Békás -szorosnál folytatódott. Gigantikus hegyek, sziklafalak között sétáltunk. Megközelítése nem volt könnyű. Meredek úton kanyargott a buszunk, de a látvány gyönyörű volt és az Oltár-kő is emlékezetes. Sétáltunk a félelmetes sziklafalak mellett.

Hamarosan megérkeztünk a Gyilkos-tóhoz. Sétáltunk a tó partján, sok kép készült a különleges színekről, csónakokról. A sok séta után farkaséhesen tértünk vissza Székelyszentlélekre, a szálláshelyünkre. Vacsora előtt a helyi templomba is be tudtunk menni és a mai napon frissen kisült pityókás kenyérrel csillagítottuk éhségünket.

Kisült a pityókás
kenyér...

Az utolsó nap reggelén korai volt az ébresztő, hiszen hosszú út várt ránk hazáig. Kitakarítottuk a szobákat, összepakoltunk és gyors reggeli után Marosvécs felé indultunk. Hamarosan idegenvezetőnk telefonhívást kapott, hogy nagybusszal nem tudunk arrafelé menni egy útépítés miatt. Gyorsan ki kellett találni valami más lehetőséget. A Tordai-hasadék mellett döntöttünk – ott fogunk kirándulni, végig menni a hasadékon. Izgalmas, veszélyes kirándulás volt; csepergő esőben mentünk végig. Emlékezetes volt. Gyalog át és vissza – közben a nap is kisütött.

A Király-hágón visszafele is megálltunk. Erdély kapujából gyönyörű volt a kilátás; még visszaneézhattunk a Kárpátok vonulataira, a kacsaringós utakra.

Rövid pihenőnk után visszaszálltunk a buszba és elindultunk haza, ahol szüleink este már nagyon vártak bennünket.

Köszönjük Ági néninek és Kati néninek, hogy elvittek bennünket erre a felejthetetlen erdélyi kirándulásra!